

[Poulsgaard]

re i folkeskolen. Der skal det heller ikke skorte på samarbejdsvilje hos mig.

Men så vil jeg også gerne sige til den regering, vi har fået nu: træd varsomt; thi scenen er skrå. Der er glat nogle steder, hvor de går.

Jeg har egentlig lyst til at citere en tale af – jeg ved ikke, om man skal kalde ham for en liberal statsminister; han var radikal, men han regnedes vel til de liberale alligevel, jeg tænker på forhenværende statsminister Hilmar Baunsgaard. Han holdt en tale på Børsen her i maj måned. Jeg vil citere frit efter hukommelsen, så der kan godt være enkelte ting, der ikke er helt korrekte. Den forhenværende statsminister sagde:

»Vi havde jo perspektivplan I, og vi havde jo perspektivplan II, og i perspektivplan II kunne vi læse, at i 1984 ville der være 635.000 offentligt ansatte, og så lo vi, for enhver kunne jo sige sig selv, at det kunne aldrig komme til at passe. Vi kunne jo slet ikke brødføde dem. Det var vanvid.«

Ja, nu har vi altså 1982, og vi har ikke 635.000, nej, vi har omkring 800.000 offentligt ansatte. Det fører mig over til det, hr. Erhard Jakobsen sagde i sin indledning. Han sagde til danskerne: der kan godt spares lidt hist og pist, og vi kan sagtens gå ned på 1973-niveau. Det var ikke så dårligt dengang, og jeg tror, vi skal til at stile efter, at vi får det serviceniveau.

Jeg har et par gode råd til den nye regering. Der var én ting, som jeg faktisk var en lille smule ked af at statsministeren sagde. Han sagde, at vi skulle bevare kulturen. Ja, det skal vi, hr. statsminister, det er en meget væsentlig opgave, men ligger der i statsministerens udtalelse, at vi skal bevare al den røde litteratur og kultur, vi har fået, hvor de simpelt hen har sat sig på alt i dette land, både børnelitteratur, børneteater, det opsøgende teater, og hvad ved jeg, og Børneavisen, at vi fortsat skal dele penge ud til det, så er jeg i hvert fald ikke enig med statsministeren.

Jeg vil godt sige til vor nye kulturminister, at man skulle måske til at se på byggeplanerne for Det kgl. Teater. Jeg synes ikke, at man i en sparetid behøver bruge en halv milliard kroner til at bygge Det kgl. Teater om. Sådan er der så meget, vi kunne tage fat på.

Jeg kunne godt have lyst til at invitere den samlede regering over til mig – de skulle nok få både en bid brød og en dram – men speci-

elt kunne jeg tænke mig at invitere indenrigsministeren derover, for jeg tror nok, at det er indenrigsministeren, amterne sorterer under. Indenrigsministeren ville se, at der kører busser forbi mig 25 gange i døgnet, og chaufføren kan synge »Hele ugen alene«. De er simpelt hen tomme. Vi har jo også set den artikelserie om overforbrug, som B.T. har indledt, bl.a. om, at vi bruger over 2 mia kr. på tomme busser i dette land. Det er simpelt hen det rene, glade vanvid, og i en situation, hvor man siger til befolkningen, at der skal spares, der skal skæres ned i lønindkomster, bør vi herinde – det er et godt råd til den nye indenrigsminister – virkelig tage fat på den slags ting.

Vi i fremskridtspartiet har bedt regeringen høre efter, for vi mener det alvorligt, når vi lykønsker jer. Vi håber inderligt, at I må få held med den opgave, I har påtaget jer. Det er en kæmpeopgave at få ryddet op i dette land. Vi vil støtte jer, men vi vil til gengæld have en lille smule indflydelse. Dem, det ikke skal gå ud over, er de almindelige lønmodtagere, for det er dem, der står i produktionslivet, vi skal forkæle. Jeg tror nok, vi er enige om, at skal vi have dette land til at køre, så er det produktionsapparatet, der skal forkæles. Vi er enige med regeringen i, at der skal spares. Vi er enige med regeringen i, at lønomkostningerne for erhvervsvirksomhederne ikke må blive større.

Men der er en ting, man kunne have gjort i stedet for at inddrage dyrtidsportioner og den slags ting: man kunne give skattelettelse. Jeg har nævnt nogle områder, f.eks. busser, jeg kunne tage hele fritidsundervisningsområdet – jeg ser, at indenrigsministeren er kommet tilbage, jeg byder dig velkommen, minister – jeg vil godt sige: prøv engang at interessere jer lidt for alle disse fritidskursus, der er nu, hvor man får en søster eller en bror eller en anden til at melde sig til, så man kommer op på de lovpligtige 12, men efter 2–3 gange er man nede på 6–7 stykker. Der kunne man også tage fat. Der er en lang, lang række områder, hvor man kan tage fat, uden at man behøver røre det. Jeg tror også, at regeringen er indstillet på at tage fat på en lang række af disse områder.

Som sagt vil vi følge denne regering meget nøje og ønske den en lang levetid, men skal den leve, så skal den også høre lidt efter for-